

Pe data de 28 martie 2011 a avut loc o nouă ediție a „Dialogului artelor”, la care am avut bucuria de a fi invitată. Când norii suri plini de ploaie înecau pământul negricios în așteptarea unui verde de primăvară, acest eveniment a adus din nou un calm sufletesc, ca atunci când admiri o pictură sau o poezie la final, după ce ai pus atâta drag în ea.

Muzică, Maramureș, lectură, poezie, artă. Oare cu care să încep?

A fost lansat un volum de versuri al domnului Ion Petrovai, a cărui titlu este „Glasul rădăcinii”. Cum am auzit titlul am vrut să aflu de unde a fost acesta inspirat. <Glasul> este al liricii create de autor, iar <rădăcinii> se referă la originile sale, la neamul său, la toate lucrurile care i-au marcat viața. Am aflat că admirația domnului Petrovai pentru Eminescu este desăvârșită.

Cât de variat, cât de viguros! Au cântat popular tinerele Grupului vocal instrumental „Mugurelul”, tânăra Andrea Rudner, atât de emoționată, cântând cu suflet piesa „Oh, mamă, tu” din repertoriul Andei Călugăreanu și domnul Gheorghe Ștețca a cărui voce mi-a plăcut în mod deosebit, simțind caldele unde ale chitarei răsunând armonios și oarecum puternic totodată. Trebuie să spun că și chitara era superbă, întotdeauna acele instrumente îmi vor încânta mai special auzul. O astfel de chitară mi-aș dori și eu, arăta teribil de frumoasă și „elegantă”.

De data aceasta, am văzut frumusețea unor fotografii „inocente” ale adolescenților ca mine, exprimându-și bucuria de a fi la Săpânța. Aceasta a fost și numele expoziției: „Bucuria de a fi la Săpânța”. Ceea ce mi-a plăcut cel mai mult era sinceritatea pe care o vedeam în acele imagini. Într-adevăr, Maramureșul nostru este un colț de paradis unic, cu zâmbet, joc și voie bună până peste Munții Rodnei, emanând o frumusețe naturală pe care noi o putem admira aici, în nordul României.

De fiecare dată ceva diferit dar la fel de încântător: astfel sunt edițiile „Dialogurilor artelor”.

Autor: Grijac Lavinia-Alexandra
clasa a VIII-a